

[Haustrup Clemmensen.]

vel således i det moderne samfund, at spørgsmålet om distributionsomkostninger er noget centralt, at det er en betydelig del af de samlede omkostninger, inden varen når frem til forbrugerne, og at det derfor må være en ganske naturlig samfundsinteresse at gøre disse distributionsomkostninger så små som mulige. En af forudsætningerne for, at denne opgave kan løses, er naturligvis, at butikkerne er indrettet så moderne og så tidssvarende som overhovedet muligt, og der er også efter vor opfattelse her tale om bygninger, der ikke blot kan blive fysisk forældede, men også teknisk forældede. Vi finder det derfor som sagt fuldt forsvarligt, at butikker nu inddrages under afskrivningsreglerne. Det er i lovforslaget ligesom i flertalsbetænkningen fra afskrivningsudvalget foreslået, at butikker afskrives over en længere årrække, altså med mindre satser end for det øvrige erhvervsbyggeri. Dette vil vi meget gerne se nærmere på i udvalget, netop fordi vi tillægger spørgsmålet om varedistributionen og dens effektive tilrettelæggelse overordentlig stor betydning.

Der er altså efter vor mening i det hele tale om forbedringer, der er velbegrundede, og som efter vort skøn ikke vil have urimelige virkninger over for andre befolkningsgrupper. Jeg vil dog gerne, netop når disse spørgsmål er til behandling, på samme måde som det konservative folkeparti også ved tidligere lejligheder har gjort det, sige, at vi fortsat er opmærksom på risikoen for misbrug og er villige til også i lovforslagets udformning at modvirke alle dokumenterede tendenser til misbrug.

Vi tillægger afskrivningsreglerne overordentlig stor betydning, vi tillægger det betydning, at der bliver gennemført virkelig gunstige ordninger på dette område af hensyn både til vor konkurrenceevne og ikke mindst til vor beskæftigelse.

Jeg vil gerne sige, at de efter vor opfattelse noget teoretiske betragtninger, den socialdemokratiske ordfører gjorde gældende vedrørende differentierede regler både geografisk og, forstod jeg, fagmæssigt og konjunkturmæssigt, er vi overordentlig bekymrede over. Allerede af administrative grunde ville ikke mindst de geografisk differentierede afskrivningsregler volde store problemer, men dertil kommer natur-

ligvis, at det ville skabe en usikkerhed inden for de erhverv, der skal disponere på disse områder, hvis man aldrig vidste, hvilke regler de pågældende anskaffelser fremover ville blive afskrevet efter. Vi må derfor afvise denne tanke og fremsætte vort ønske om, at de foreliggende forslag kan blive underkastet en saglig og hurtig udvalgs-gennemarbejdning, således at der bliver mulighed for at give investeringerne og dermed beskæftigelsen gunstigere vilkår.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Det er med tilfredshed, venstre hilser finansministerens to foreliggende lovforslag. De ligger på linje med den erhvervsvenlige politik, som venstre ønsker ført; en sådan erhvervsvenlig politik er en forudsætning for, at der her i landet kan opretholdes en høj levestandard, en stabil beskæftigelse på et højt niveau og en konkurrencedygtighed i dansk produktion.

Jeg må sige, at jeg forstår godt, at den tidligere finansminister, den ærede socialdemokratiske ordfører, kom med et hjertesuk over, at det ikke faldt i hans lod at få gennemført disse ændringer vedrørende bygningsafskrivningsreglerne. Det ærede medlem har jo i skattepolitisk henseende et og andet at sone.

Må jeg sige, at det er mere end blot en redaktionel ændring, når det foreslås at erstatte betegnelsen skattefri afskrivninger med udtrykket skattemæssige afskrivninger. Udtrykket skattefri afskrivninger har utvivlsomt sin del af ansvaret for, at der gennem lang tid har været drevet en politisk agitation, som jeg ikke synes har hold i virkeligheden, og ikke mindst den tidligere finansminister har bidraget til den misopfattelse, at der er tale om skattefri foræringer til erhvervsdrivende på lønmodtagernes bekostning.

Denne misundelsesfilosofi bygger på forestillingen om en forskelsbehandling af skatteydere, som ikke finder sted. Så længe man opretholder den tilstand, at en erhvervsdrivende kun har adgang til at fradrage de omkostninger, der er en forudsætning for hans indkomsts erhvervelse, er der tale om en ligestilling med lønmodtageren, idet også han har retten til at fradrage omkostninger i forbindelse med erhvervelsen af sin indkomst. Hvis den erhvervsdrivende havde en fradragsadgang herudover, så ville der